

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/281/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112237894
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5112237894.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členiek senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocneným zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: N. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, F. F., o zaplatenie sumy 5.161,67 eur s príslušenstvom (pôvodne o zaplatenie 8.315,71 eur s príslušenstvom), o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 14C/39/2013-228 zo dňa 17. mája 2016, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaná má voči žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 14C/39/2013-228 zo dňa 17.05.2016 žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 10.10.2012 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 8.315,71 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne z tejto sumy od 22.04.2012 do zaplatenia na základe úverovej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a. s., Bratislava a žalovanou dňa 22.02.2008. Žalobca pohľadávku žalovanej nadobudol Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 28.06.2012 (správne zo dňa 15.12.2011, pozn. odvolacieho súdu).

Súd žalobe žalobcu čiastočne vyhovel a rozsudkom č. k. 14C/39/2013-136 zo dňa 17.06.2014 žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.154,04 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 16.12.2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Súd tak rozhodol z dôvodu, že nemal preukázané naplnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z. z.“), a to písomnú výzvu banky na splnenie podmienok, nemal ani preukázané odstúpenie od úverovej zmluvy podľa § 506 Obchodného zákonníka zo strany pôvodného veriteľa. Nakoľko žalobca mohol nadobudnúť len splatné nároky, teda neuhradené splátky úveru splatné do dňa postúpenia pohľadávky, súd zaviazal žalovanú na úhradu splátok splatných do postúpenia pohľadávky, so splatnosťou poslednej splátky 20.10.2011, po odpočítaní úhrad uskutočnených žalovanou, spolu v sume 3.154,04 eur. Zároveň žalovanú zaviazal na úhradu úroku z omeškania vo výške 9 % ročne odo dňa nasledujúceho po vyčíslení pohľadávky po jej postúpení, t. j. od 16.12.2007 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

Na základe odvolania žalobcu odvolací súd uznesením č. k. 8Co/12/2015-166 zo dňa 29.06.2015 tento rozsudok okresného súdu v zamietajúcej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie za účelom odstránenia rozporov v tvrdeniach žalobcu vo vzťahu k splatnosti pohľadávky a vyporiadania sa s návrhmi žalobcu na doplnenie dokazovania prednesenými v priebehu konania.

Citujúc ust. § 497, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 14.01.2009 a od 15.01.2009, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. súd po doplnení dokazovania žalobu žalobcu v časti, ktorá ostala predmetom konania (t. j. v časti prevyšujúcej sumu 3.154,04 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 16.12.2011 do zaplatenia) opätovne zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tejto časti. Konštatoval, že žalobca si uplatňoval nárok zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0424326717 zo dňa 22.02.2008 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a. s., Bratislava a žalovanou, ktorý nárok nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 15.12.2011. S poukazom na závery vyslovené inými súdmi pri hodnotení aktívnej vecnej legitímácie žalobcu (Krajský súd v Bratislave sp. zn. 6Co/203/205 zo dňa 19.05.2015, Krajský súd v Prešove sp. zn. 4Co/145/2014 zo dňa 11.03.2015, Krajský súd v Trnave sp. zn. 23Co/483/2014 zo dňa 30.11.2015, Krajský súd v Košiciach sp. zn. 11Co/898/2014 zo dňa 19.11.2015) dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky banky, ktorú má voči svojmu klientovi - dlžníkovi z platnej a účinnej zmluvy o úvere je možné len vo vzťahu k splatným nárokom. Z ust. § 3 ods. 2, § 17 ods. 1, 2 zákona č. 483/2001 Z. z., § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že nikto iný ako banka alebo osoba podľa osobitného zákona nesmie poskytovať úvery, k čomu patrí i celková správa úveru (inkasovanie splátok, vedenie úverového účtu a pod.). Ak by mohla banka v prípade kvalifikovaného omeškania vykonať také postúpenie, na základe ktorého by došlo k zmene v osobe veriteľa, ktorý by vstúpil do všetkých práv a povinností pôvodného veriteľa - banky a ten by ďalej viedol úver, došlo by tým k obchádzaniu zákona, pretože hoci by aj poskytovala úver oprávnená osoba, ďalej by všetky práva a povinnosti mohol vykonávať iný subjekt, ktorý nemôže v rámci svojho podnikania poskytovať, a teda ani spravovať úvery. Právo na úrok, poplatok za vedenie účtu či iné zmluvné nároky zo zmluvy o úvere zároveň patria len vtedy, ak bude poskytnuté náležité plnenie a len zo zmluvného - synalagmatického vzťahu. Ak teda by aj banka mala záujem postúpiť splatné pohľadávky pri úvere, z ktorého vyplýva dlžníkovi právo splácať úver v splátkach (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy a uplatnenie nároku na predčasné splatenie úveru), jej pohľadávku tvoria len splatné splátky a nevrátená - nezaplatená istina, ktorú však má právo veriteľ splácať v dohodnutých splátkach.

Riadiac sa preferenciou výkladu právneho úkonu v prospech jeho platnosti v zmysle nálezu Ústavného súdu SR z 1. apríla 2015, sp. zn. I. ÚS 640/2014, súd zotrval na tom, že nemohlo dôjsť k neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky ako celku, ale táto bola neplatná len v časti prevodu pohľadávky, ktorá nebola splatná a ktorá zodpovedala povinnosti banky viesť a spravovať poskytnutý úver.

Pri odstránení rozporov v zmysle intencií nadriadeného súdu sa súd prvej inštancie spravoval výpisom z účtu, z ktorého zistil, že o úvere, úrokoch a rovnako poplatku za správu úveru boli vykonávané zápisy na úverovom účte do 31.10.2011, teda úver k uvedenému dňu trval a nedošlo k odstúpeniu od zmluvy a uplatneniu nároku na predčasné splatenie úveru. Pokiaľ ide o dokumentáciu ohľadne záväzkového vzťahu, pri postúpení pohľadávky musí banka odovzdať všetky podklady postupníkovi, čo samotná banka viackrát v iných konaniach zdôraznila. Preto ak žalobca nemieni použiť časť dokumentácie ako dôkaz, nemá súd ako požadované údaje získať a nemá reálne možnosti odstránenia rozporov a prípadné nezrovnalosti bude vykladať v prospech spotrebiteľa.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016 (ďalej len „O. s. p.“) a žalovanej, ktorej by inak ako úspešnej strane konania vznikol nárok na náhradu trov konania ich náhradu nepriznal, keď žalovaná si trovy konania neuplatnila a z obsahu spisu súd nezistil, že by žalovanej nejaké trovy boli vznikli.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zmeny spočívajúcej vo vyhovení žalobe v celom rozsahu, alternatívne jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Odvolanie odôvodnil tým, že súd vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav. K posúdeniu súdu vo vzťahu k postúpeniu nesplatennej časti peňažného záväzku uviedol, že ak by aj pripustil, že ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. upravuje podmienky platnosti postúpenia pohľadávky banky na inú osobu, zo znenia tohto ustanovenia nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná. Pokiaľ by predmetné ustanovenie malo na mysli postúpenie len časti peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní, bolo by to v tomto ustanovení výslovne uvedené. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/511/2015 zo dňa 09.12.2015, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/163/2015, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/540/2015 zo dňa 04.11.2015. Z uvedeného je podľa žalobcu zrejmé, že banka môže postúpiť peňažný záväzok ako celok, vrátane jeho príslušenstva. V ďalšom uviedol, že zosplatenie dlhu veriteľom nemá vplyv na výšku alebo existenciu dlhu dlžníka, týka sa výlučne spôsobu zaplatenia jeho dlhu a závisí výlučne od vôle veriteľa. Vyhlásenie mimoriadnej

splatnosti úveru postupcom preto podľa neho nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/34/2012 zo dňa 24.04.2014.

Uviedol, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky, spolu s podacím hárkom preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti, ktoré bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať. Uvedené vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 210/01. Súd preto pochybil a vec nesprávne právne posúdil, ak napriek predloženému oznámeniu o postúpení pohľadávky skúmal platnosť zmluvy o postúpení.

V ďalšom žalobca namietal nemožnosť spájania ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. s aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Účelom uvedeného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva, nie podmienok platnosti postúpenia pohľadávok. Norma obsiahnutá v uvedenom ustanovení nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade žalovanej, ale administratívnu zodpovednosť postihniteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. Vychádzajúc z názoru Doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M., publikovaného v časopise Súkromné právo č. 1/2015 podľa žalobcu doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona č. 483/2001 Z. z., konkrétne zodpovednosť banky v zmysle ust. § 50 ods. 1 cit. zákona. Žalobca tiež poukázal na skutočnosť, že žalovaná bola ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 1251 dní, teda súčet všetkých omeškaní žalovanej so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Vzhľadom k dikcii ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je potom toho názoru, že jeho právny predchodca by konal v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona (a teda by neporušil bankové tajomstvo) aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovanej nezasielal.

Na základe uvedeného zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s úrokom z omeškania. Pokiaľ ide o otázku aktívnej legitimácie žalobu a platného postúpenia pohľadávky, predmetnú skutočnosť preukázal predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo strany postupcu, ako aj zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s príslušnou časťou prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

4. Vzhľadom na to, že krajský súd vo veci rozhodoval za účinnosti nového procesného kódexu, zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), účinného od 01.07.2016, bol povinný pri svojom postupe aplikovať novú právnu úpravu (§ 470 ods. 1 C. s. p.) s tým, že účinky procesných úkonov uskutočnených do 30.06.2016 ostali zachované (§ 470 ods. 2 C. s. p.). Zároveň súd v odôvodnení prispôbil terminológiu novej právnej úprave.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p., § 204 ods. 1, § 201 O. s. p. v spojení s § 470 ods. 1 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p., § 201 O. s. p. v spojení s § 470 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a tento podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

6. Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vedúcimi k zamietnutiu žaloby. Okresný súd v tomto smere v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 C. s. p.).

7. Pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku, v nadväznosti na odvolacie námietky žalobcu, odvolací súd uvádza, že predmetom konania je nárok zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0424326717 zo dňa 22.02.2008 uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s., Bratislava, a žalovanou. Na základe uvedenej zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 150.000,- Sk (4.979,09 eur) s premenlivou

úrokovou sadzbou, v deň uzatvorenia zmluvy vo výške 12,35 % ročne, ktorý úver sa žalovaná zaviazala splácať v splátkach vo výške 2.250,- Sk (74,69 eur) mesačne s počtom splátok 120 a konečnou splatnosťou úveru dňa 20.02.2018. V konaní nebolo preukázané, že by zo strany Slovenskej sporiteľne, a. s., došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti tohto úveru, ani že by zmluva bola vypovedaná alebo že by došlo k odstúpeniu od zmluvy.

8. Podanou žalobou sa zaplata pohľadávky z tejto úverovej zmluvy domáha žalobca ako postupník pôvodného veriteľa (Slovenská sporiteľňa, a. s., Bratislava). Bolo preto potrebné, aby žalobca v prvom rade preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu, teda legitímne nadobudnutie v žalobe uplatnených práv od pôvodného veriteľa. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie predložil jednak oznámenie pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávky adresované žalovanej spolu s podacím hárkom osvedčujúcim podanie tohto oznámenia na pošte a Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/CE zo dňa 15.12.2011 uzatvorenú medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s., Bratislava a žalobcom. Okresný súd žalobe v časti o zaplata sumy 3.154,04 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 16.12.2011 do zaplata v poradí prvým rozsudkom zo dňa 17.06.2014 vyhovel a vo zvyšku žalobu zamietol. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 8Co/12/2015-166 zo dňa 29.06.2015 rozsudok okresného súdu v zamietajúcej časti zrušil a vec v tejto časti vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti a nedostatočne zisteného skutkového stavu. Po doplnení dokazovania okresný súd žalobu žalobcu v časti prevyšujúcej sumu 3.154,04 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 16.12.2011 do zaplata priznanej predchádzajúcim rozhodnutím, opätovne zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tejto časti. Mal za to, že v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je možné postúpiť len pohľadávku banky splatnú ku dňu postúpenia, preto postúpenie pohľadávky predstavujúcej splátky úveru splatné po uzavretí zmluvy o postúpení pohľadávky medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s., Bratislava a žalobcom je neplatné s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. S uvedeným záverom sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje.

9. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 205/2009 zo dňa 29.6.2010). Súd prvej inštancie v prejednávanej veci dospel k správneému záveru, že v danom prípade nebola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu v konaní, keď žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre postúpenie žalobou uplatnenej pohľadávky pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne a. s., Bratislava, voči žalovanej ako dlžníkovi.

10. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. účinného k 15.12.2011 (ku dňu postúpenia pohľadávky) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

11. Odvolací súd sa nestotožnil s výkladom ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z., ktorý predostrel odvolateľ v podanom odvolaní. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je ustanovením špeciálnym vo vzťahu k všeobecnej úprave postúpenia upravenej v ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle zásady prednosti špeciálneho predpisu pred predpisom všeobecným je prednostne aplikovateľné na právny vzťah týkajúci sa bankovej pohľadávky. Jeho účelom je upraviť špeciálny režim pri postupovaní pohľadávok banky, ktorá má v zmysle citovaného zákona postavenie

subjektu sui generis vzhľadom na jej špecifické oprávnenie a povinnosti vyplývajúce zo zákona č. 483/2001 Z. z. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že banka môže svoju pohľadávku postúpiť inej osobe za podmienky, že dlžníka, ktorý je v omeškaní s úhradou dlžnej sumy na jej úhradu písomne vyzve a dlžník je napriek tomu s úhradou dlžnej sumy viac ako 90 dní v omeškaní. V prípade, ak dlžník pred postúpením pohľadávky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva, uhradí, banka už toto právo (t. j. právo postúpiť pohľadávku) uplatniť nemôže, okrem prípadu, ak súčet všetkých omeškaní so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Vychádzajúc z dikcie ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že postúpiť možno len tú časť peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní. Uvedené ustanovenie by banku malo motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu NBS. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona č. 493/2001 Z. z., keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou. Pokiaľ teda postupca (Slovenská sporiteľňa, a. s.) postúpil predmetnú pohľadávku z úveru aj v časti splátok úveru, ktoré ku dňu postúpenia pohľadávky neboli splatné, postupoval v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., z ktorého dôvodu je postúpenie pohľadávky uplatnenej v konaní v nadväznosti na ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom.

12. Pokiaľ žalobca namietal oprávnenie súdu skúmať platnosť postúpenia pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a. s., Bratislava na žalobcu, odvolací súd uvádza, že ak nie sú splnené zákonom stanovené predpoklady (§ 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z.), nie je pohľadávka banky postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné) a jej postúpenie je svojim obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také absolútne neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok voči dlžníkovi. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu je pritom súd povinný prihliadať ex offio. Okresný súd preto správne skúmal, či pre postúpenie pohľadávky banky, zvlášť ak ide o pohľadávku voči spotrebiteľovi, boli splnené podmienky § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z.

13. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd, vyhodnotiac odvolanie žalobcu ako nedôvodné, napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalovaná, a to v celom rozsahu, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)